

[Kirkegaard]

det, tager jeg det nu med den allerstørste sindsro. Vi har jo tidligere diskuteret, hvad der skete i 1982, og jeg kan bekræfte, hvad der er blevet sagt tidligere: Det var ikke første led i en salamtaktik.

(Kort bemærkning).

Peter Brixtofte (V):

Det er fru Grete Schødt, der kalder mig herop med påstanden om, at statsministeren ønskede at skabe tryghed for landets folkepensionister, da der nu var al den debat om de nye tanker på socialområdet. Derfor var det – forstår jeg så – at statsministeren udtrykte følgende i åbningstalen:

»Folkepensionens grundbeløb skal være det faste fundament for al pensionsopsparing. Det står regeringen urokkeligt fast på.«

Det var for at skabe tryghed? Nej, det har nærmest skabt utryghed. Når man siger det i en åbningstale til alle landets pensionister, til alle borgere, og når man så nogle få måneder efter fjerner grundbeløbet for en udvalgt gruppe og nedsætter folkepensionens grundbeløb væsentligt for samtlige pensionister, så må jeg sige, at så skaber man ikke tryghed ved at komme med sådan nogle udsagn; så skaber man grundlag for utroværdighed.

Skatteministeren (Stavad):

Jeg synes efterhånden, at diskussionen om folkepensionens grundbeløb i forhold til statsministerens udtalelse i åbningsredegørelsen begynder at nærme sig det groteske. Kan hr. Peter Brixtofte eller nogen anden påvise, at regeringen på noget punkt har fraveget det, som statsministeren den første tirsdag i oktober 1993 oplyste? Svaret vil være nej.

Som hr. Peter Brixtofte selv har citeret, var det fundamentet for pensionsopsparing. Den ændring, der blev foretaget i december måned, er netop karakteriseret ved, at der ikke kan foretages nogen regulering af grundbeløbet undtagen i forhold til *egen* arbejdsindkomst, og at de ændringer, der skete i forbindelse med skattereformen og pensionsomlægningen i juni måned, rent faktisk blev vedtaget i juni måned – flere måneder før statsministeren overhovedet fremkom med den pågældende udtalelse. Og som det er fremgået af såvel socialministerens som min redegørelse til Folketinget i dag, var det en lille justering alene med det formål

at undgå, at den gruppe af pensionister, som i forvejen har mest, ville få en ekstra fordel i forhold til alle andre. Derfor står den udtalelse, som statsministeren fremkom med i sin åbningsredegørelse ved denne samlings begyndelse, fortsat 110 pct. ved magt. Fundamentet for al pensionsopsparing er, som statsministeren sagde, pensionens grundbeløb, som der ikke er blevet ændret ved. Derfor er det eneste, der sker i denne sag, at hr. Peter Brixtofte med flere også her går ud og fortæller befolkningen noget andet end det, der er virkeligheden.

Jeg håber, at det vil lykkes at få afdækket, hvor falsk melodien er i det, hr. Peter Brixtofte siger såvel her i folketingssalen som uden for folketingssalen.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Jeg har noteret yderligere fem korte bemærkninger, og så begynder jeg snart at gå videre i ordførerrækken.

Fru Pia Christmas-Møller har ordet for en kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Pia Christmas-Møller (KF):

Nu kender vi jo alle sammen skatteministeren godt nok til at vide, at når han hæver stemmen og bliver meget brysk, så er det, fordi man har ramt ham på et meget ømt punkt. Så det skal jeg ikke kommentere yderligere her, men alene koncentrere mig om det, jeg bad om ordet for, nemlig at svare på fru Grete Schødt's indlæg om Socialdemokratiets primære begrundelse for at fjerne den generelle ret til folkepensionens grundbeløb for de 70-årige, som måtte have en arbejdsindkomst ved siden af.

Fru Grete Schødt er nemlig meget ærlig, når hun her taler på regeringens vegne, for hun siger, at det var et besparelsesforslag. Ja, sådan forsøgte regeringen at sælge det over for oppositionen. Men sandheden var jo, at vi – De Konservative og Venstre – gang på gang forsøgte at få Socialdemokratiet til at bruge nogle af de 735 mio. kr., vi på præcis samme tidspunkt sad og forhandlede om hvordan vi skulle fordele. 735 mio. kr. var der til overførselsindkomstmodtagere til fordeling pr. 1. januar 1994. Vi gjorde, hvad vi kunne for at få Socialdemokratiet til at bruge bare en lille del af dette gigantbeløb til at undgå, at der blev en besparelse på 210 mio. kr. på en lille gruppe ud-